

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

סז.

עין משפט
גר מצוה

בד א מ"י פ"ח מהל'
 זיכורים הלכה ו (סמג)
 עשין כב):
 בה ב מ"י שם הלכה ז:
 בו ג מ"י שם הלכה ט טוש"ע
 י"ד סימן של סעיף ד:
 בז ד מ"י פ"א מהלכות
 תרומות הלכה יא
 טוש"ע י"ד סימן שלא סעיף
 ז:

בַּח הַ מִּי פִי"צ מַהֲלִי
זִיכּוּרִים הִלְכָה יוֹ
טוֹשׁ"ע י"ד סִימָן שְׁכָא סְעִיף
כִּז [וּסִימָן שֶׁל סְעִיף א
זֶהג"ה]:

בפ' ו' מ"א פ"ו מהלכות
זיכורים הלכה י'
ל' ז' מ"א פ"ו מהלכות
תרומות הלכה טו ופ"ד
הלט"ו טו ש"ע י"ד סימן שלא
קע"ף מד]:

הגהות הב"ח

(א) דש"י ד"ה המס היינו וכו'
מירוח הקדש פוטר אייתר
וכו' הוה האי דיגון עובד
כוכבים: (ב) ד"ה מדרבנן וכו'
והא דקמני מדוקיא כל"ל
ומצינת לעיל נמחק:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

ישראל: טו) מעשרות ויקנהו את ישראל כדפי' לעיל. תוס' ומיהא לישנא דהפריש ק"ק. תתן. תר"ח: כ) כדברי המפרש:

גלגול הקדש. לענין חלה: **פוסק.** מן החלה אם נתגלגלה עיסה ביד הקדש ואחר כך נפיתה: **ופדאש** מן: **חייבם.** דלדי דהיוו נתגלגלה: **שבעים פוסקים.** פסדיו בגלגול: **פוסק.** מן החלה חלה ודחייתו עובד כוכבים נתגלגלה: **ספק.** אם משנתגבר גלגלה או בחייתו עובד כוכבים גלגלה: **חייב.** לחמוצתו: **חליטו.** ארסא חמוצו יד לא חליט

[illegible]

שהפריס שה לפדיון פטר חמור שגולד
ל' ביהומו עובד כוכב¹; וכלה מעסה
שילגלה ביהומו עובד כוכב²; הן
פרומא אסורה. למירומו אינו פטר
כדמרבין לעיל ממייעוט אחר מייעוט:
כלה עובד כוכב³ בדרך. כלומר
אפילו מתבואה הגדילה בלחץ:
וטרומטו. מתבואות חוזה לארץ דאפי'
גבי ישראל לא הויא אלא מדרבין:
[הא פרומא בדרך]. [ב] כלומר מעלל
טרומטו בדרך מדמעת מלמרו עובד
כוכב⁴ אינו פטר אפי' דגנלגלו פטר
מחלה וקשיא לרבא דאמר מאן דמחייב
בתרומה מחייב בחלה: מרבין.
למור לומר הא דהיינו לנין חלה

לגלות פוטר הקן מתיא האל דפטרי לעיל [סו:] במירוה וזא י"א דקמי
(ו) לעיל מדוקיא הא תרומתו אסורה מדרבנן הוי אסור: **גזירה**
משום כעלי כיסין. עשרים שלוקין תצוהו ד' מממרים ו' אף שתי
לוקה מן העובד כוכבים שלא יעשר למירוה עובד כוכבים פוטר
אמי למימר נמי לוקה מממר ישראל פוטר. ל"א משום כעלי כיסין
שנן להן קרקעות הריב וחסים על רוב מעשרות י"א ויקטבו
לעובדי כוכבים וימרחום עובדי כוכבים ומפקע ליה ממעשר:
א"ה

מעיקרא לרבות של שופטין ושמה כולוה ש"מ ואל"ה דהכא צבי מרי
 וכן פסקה של דברות (דף יג:) לגבי אונאה צבי מרי ו"א עמיקא חד
 ממעטין שחל על אחרים ושל גבזה וגבי צבי נמי דרשין צבי
 חלה הדקדק עמוד כוכבים שוין אלא הדין ככל דומתא דהא לויפריא
 צ"ל דאית צבי אונאה ואצ"ל הדקדק שחל על צבי שחללו על אצ"ל
 הגו (חולין קל"ה:) ולא גרסין ולא עיסת עמוד כוכבים וגירסא זו הקדש
 פירש בקונטרס שחל על אצ"ל וקשה אפי' שכל ישראל ליכא משום קדוש
 אלא דאי בצפרן ו"א חמור מיידי כרבי יהודה דמניא צפרן
והירומתו אינה מרמעת. משמע אה תרומת חלה לארץ ישראל
 מעבולה כרוב דבה מנצח על כרוב ואכלו על (איירי) צבי שחל על

ומדמעת ואסור אלף לכהן צימי טומאתו דוקא הוה דשריא דרבה כהן
לכהן לכהן נתקנת חלה פרק בתרא (מ"ח) אם נתערבה אוחה של כהן
הורה רבי אבהו צנצנא שהיא לריעה רוב אמר רבי יונה מלכות שהיא על
אמרה כן אפי' אחד צאח דלחיה ונבלתם עם הור על שגלותו ושמע
של כהן ככר גדול שנמערב אין להקיל בדאשכחן (ביצה דף ג:) גבי את ש
טעלי ומיהו מזהקילו כל כך דמסיק בירושלמי דלפי' אחד צאח שר
לעיל מירוח עמיד כוכבים מסקינן הכי דחייב מדרבנן ומדמעת צא
כוכבים מדמעת ואידין עליה חומש ור"ש פותר וי"ל דהתם מדל

פוטור זמנין דובין מישראל דחייב במעשר ואמר מעובד כוכבים זכן או תבואה שגדלה בשדהו יאמר דמעובד כוכבים זבנה כדי לפטור

(א) חלה פ"ג מ"ג, (ב) חלה פ"ג
ממשנה ו' חולין קלד, (ג) יומא
מג. וש"נ, (ד) חולין קלס, [,
(ה) "ב"ב קמג. וש"נ,
(ו) חוספתא תרומות פ"ד
י"ב, (ז) חוספתא חלה פ"ב
ש"ע ע"ט, (ח) ז"ל דחלתא, ז"ק,
(ט) ז"ל בת יום אחד,

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ליפטור דמירות העובד כוכב

(א) נראה ד"ל הא תרומתו בארץ אסורה לזרים מדקתני דתרומתו בחו"ל וכו' מדרבנן היא מכלל דבא"י אסורה לזרים.

מיהו י"ל הפריש כלומר שנתנו לכהן והכהן חייב לפדות כדאיתא בתוספתא היודע בכהן שיפדוהו מותר ליתן. (ת"ח: כ) כדברי המפרש: